

کتاب

اصحاب استجاره و مسجد سہلہ

{ کرم } عنایت ناحیه مقدسه با یکبار استجاره در وقت تنهایی و گرسنگی

✎ شیخ محمود عراقی از شاگردان شیخ انصاری (رحمهما الله) در کتاب دار السلام (ص ۳۳۱) نقل کرده است: از این طایفه ثقه جلیل و فاضل عادل نبیل، آقا سید باقر اصفهانی (رحمه الله) می باشد، که از افاضل حوزه درس شیخ استاد مرتضی انصاری (طاب ثراه) بود در نجف اشرف. روزی در مجلسی، از حالات حضرت حجّت (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و ذکر اشخاصی که فایز حضور شده اند؛ سخن رفت. در اثناء کلام، سید مذکور (آقا سید باقر اصفهانی) ذکر نمود که: در وقتی، شب چهارشنبه را، چنان که عادت مجاورین است، به مسجد سهله رفته، و (برای عمل استجاره) بیتوته بجا آوردم، و روز را هم در مسجد ماندم، به اراده اینکه عصر را به مسجد کوفه بروم، و شب پنجشنبه را در آنجا بیتوته کرده، و روز آن را به نجف برگردم. اتفاقاً ذخیره ای که برداشته بودم؛ تمام شده بود، و بسیار گرسنه شده بودم، و در آن اوقات مسجد سهله هم مخروبه بود، و مجاور و خانواری در آن ساکن نبود، و چون مردم بدون ذخیره در آنجا نمی رفتند، و توقف به مدت ایام در آنجا نمی کردند، نان فروش هم در آنجا نمی آمد. باری، با وجود گرسنگی توقف کردم، و در صقه وسط مسجد؛ مشغول نماز شدم، و در اثنای نماز؛ مردی را دیدم در لباس اهل سیاحت (لباس اهل فقر = پیراهن سفید بلند تا نیم ساق و شلوار سفید و جلیقه و کلاه) که بر آن صقه بر آمد، و در نزدیک من بنشست، و سفره نانی در دست داشت؛ پهن نمود. چون چشم من بر آن نان افتاد، با خود گفتم که: کاش این مرد؛ پولی از من قبول می کرد، و مرا هم بر این سفره می خواند. ناگاه دیدم که آن مرد به سوی من نگرید؛ و تکلیف خوردن کرد. من هم حیا کرده، ابا نمودم. پس از اصرار او و انکار من، اجابت کرده؛ به نزد او رفتم، و به قدر اشتها خوردم. پس سفره را برداشت و به سوی حجره ای از حجرات مسجد، که در

برابر روی من بود، متوجّه شده، داخل آن حجره گردید؛ و من چشم به عقب او دوختم، و آن حجره را از نظر نیانداختم، تا آنکه زمانی گذشت، و بیرون نیامد، و من از مشاهده آن واقعه متفکر بودم که: آیا آن از باب حسن اتفاق بود، یا آنکه آن مرد بر ضمیر من اطلاع یافت؛ و مرا به خوردن دعوت نمود؟ بالأخره با خود گفتم که: می روم و تحقیق حال از او می نمایم. چون برخاسته داخل آن حجره شدم، اثری از آن مرد ندیدم، با آنکه آن حجره را زیاده بر آن، مدخل و مخرج دیگر نبود. پس ملتفت شدم که آن شخص بر ضمیر من مطلع بود؛ که آن کار نمود؛ و مرا با اصرار به خوردن دعوت نمود، و گمان آن کردم؛ آن بزرگوار؛ حضرت بقیة الله (ارواحنا فداه) بود، و کسی دیگر نبود؛ والله العالم.

توضیح: اطاق مذکور از حجراتی است که در ضلع غربی مسجد سهله بین مقام ابراهیم و ادریس علیهما السلام تا همین سالهای اخیر بود، و اخیراً آنها را به شبستان باز تبدیل کرده اند، اطاق مورد نظر که از **مشاهد مهدوی علیه السلام** محسوب می شود، دقیقا میانه دو مقام واقع شده بوده، و در واقعه تشرّف دیگری حضرتش در پشت بام این اطاق مشغول عبادت بوده، و خواص ایشان؛ اطراف ایشان ایستاده بوده اند.

از مشاهد مهدویه علیه السلام در مسجد سهله؛ مشهد غربی است، که در ضلع غربی مسجد سهله؛ دقیقاً بین مقام ابراهیم علیه السلام و مقام ادريس علیه السلام واقع است و در ساختمان نوسازی اخیر به صورت شبستان سرتاسری درآمدہ است، با خط سبز مشخص شده است

پژوهشگده ها و آموزسگده هاي بنيادحيات اعلى

علوم معرفت الهى - علوم زبان وحى - علوم كلام وحى

علوم تلاوت كلام وحى - علوم كلام خازنان وحى - علوم فقه آئين الهى

علوم تقويم نجوم تخيم - علوم طب جامع - علوم پاكزيستى

آموزش برتر (اعلى) - علوم برتر (اعلى) - علوم توانمندی بانسروى الهى

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسى - رسانه هاي حيات اعلى

طرح و برنامه ريزى پژوهشى و مديريت و اشراف علمى

دارالمعارف الإلهية

نشر ششم: يازدهم جمادى الآخري ١٤٣٧

www.Aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمين